

РЕШЕНИЕ

№ 10879

гр. София, 05.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарлова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4593** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 53 от 04.01.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 20221110216441/2022 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 115-ти състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 22-4332-022842 от 09.11.2022 г., издадено от началника на сектор към Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 185 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на Д. Д. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 (двадесет) лева за нарушение на чл. 132, т. 2 ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от санкционираното с НП лице, с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и за допуснати

съществени процесуални нарушения-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63в от ЗАНН, аргументирани с доводи, че в резултат на едностранчива и превратна оценка и анализ на доказателствата, съдът е извел неправилни фактически констатации и правни изводи.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се явява лично и моли за уважаването на жалбата.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Участващият по делото прокурор от Софийската градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че 18.10.2022 г. в [населено място] Д. - служител на „Столичен електротранспорт“ ЕАД, притежаващ свидетелство за управление на МПС №[ЕИК] за категория D, със срок на валидност до 27.08.2026 г., в изпълнение на служебните си задължения като шофьор на превозно средство от обществения градски електротранспорт, управлявал тролейбус марка „Ш.“, модел „27 TP C.“ с инвентарен № ТВ 2675, обслужващ тролейбусна линия № 5 на столичния градски транспорт. Около 15:15 часа на същия ден превозното средство се движело по [улица]в посока на движение от [улица]към площад „Народно събрание“, като преди кръстовището с [улица]водачът се намирал в крайно лявата пътна лента, с намерение за предприемане на маневра по завиване наляво. В превозното средство се возели множество пътници, сред които свидетелите А. Г., който се намирал в задната част на тролейбуса, заедно със своята приятелка Н. П., която била заела място за сядане, и Н. Г. - намиращ се в непосредствена близост до втората врата на ППС. Същевременно на площадката при един от другите входи на

тролейбуса били застанали лицата Г. Ц. и А. А., които били в изправено положение, тъй като се канели да слезат на предстоящата спирка.

Водачът навлязъл в процесното кръстовище пред Софийския университет „Свети Климент Охридски“, без да съобрази разположението на спрелия откъд ограничителната му пътна линия лек автомобил, намиращ се в перпендикулярното пътно платно, чието ситуиране ограничавало възможността за безпрепятствено завършване на започнатата маневра. В този момент водачът на троллейбуса все пак ускорил скоростта си на движение с цел да премине по-бързо през кръстовището, въпреки съзнаваната си невъзможност своевременно да освободи кръстопътя. Това от своя страна рефлектирало във възникналата нужда от рязко активиране спирачната система на троллейбуса, при което голяма част от намиращите се в него пътници загубили равновесие и осъществили интензивен травматичен контакт с твърдите повърхности в превозното средство. След настъпването на произшествието движението на троллейбуса било преустановено с цел оказване на първа помощ на пострадалите пътници, като за целта на място бил изпратен екип на спешна медицинска помощ. Във връзка с постъпилия от оперативната дежурна част на СДВР сигнал, на мястото се отзовали и служители от Отдел „Охрана на обществения ред“ при 01 РУ-СДВР, както и пътен патрул от Отдел „Пътна полиция“ към СДВР. За закрепване на обстоятелствата по случая бил съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица с № Л-548 от 18.10.2022 г., към който била приложена и изготвената скица на пътнотранспортното произшествие.

Така установените фактически обстоятелства послужили като основание на свидетелката Б. И. - полицейски инспектор при О „ПП“ - СДВР, за съставянето на акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с бланков № 027494/18.10.2022 г. Същият бил съставен в присъствието на свидетел на установяване на нарушението, както и на жалбоподателя, който при получаването на препис от АУАН отбелязал в графата за възражения, че такива ще представи в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

На база на възприетото в АУАН е издадено и процесното НП № 22-4332-022842 от 09.11.2022 г., с което началникът на сектор към Отдел „Пътна полиция“ при СДВР наложил на основание чл. 185 от ЗДвП на Д. Д. Д. с ЕГН [ЕГН]

административно наказание „глоба“ в размер на 20 (двадесет) лева за виновното му нарушаване на чл. 132, т. 2 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на обжалваното НП. Въззивната инстанция е разгледала спора по същество и след преценка на доказателствата приобщени по делото е приела за безспорно установено от обективна страна факта на извършване на вмененото нарушение на ЗДвП и при описаните в НП обстоятелства, като е потвърдила НП с наложеното наказание в законоустановения размер.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК и АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане и събиране на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. Събрал е всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН.

Касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл.14 НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства (напълно пренебрегнал), формално обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което данните по делото

категорично не сочат.

Разпоредбата на чл. 305, ал.3 от НПК, вр. чл.84 ЗАНН задължава съда да изложи съображения защо приема едни доказателства за достоверни и достатъчни, а други доказателствени източници, кореспондиращи на конкретните защитни тези отхвърля. Подробни съображения в тази насока са изложени в обжалваното решение.

Фактическите установявания на СРС обуславят извода, че НП е издадено и при правилно приложение на закона. Разпоредбата на чл. 132, т. 2 от ЗДвП, предвижда, че преди потегляне и по време на движение водачът е длъжен да осигури всички условия за безопасното превозване на своите пътници. Административнонаказателната отговорност на Д. Д. е ангажирана именно за нарушаването на така регламентираното правило. В случая е безспорно доказано, че с активните си действия, изразяващи се в привеждане на тролейбуса в движение с несъобразена скорост с цел предприемане на маневра по завиване наляво, както и последващото внезапно активиране на спирачната му система, Д. е допуснал нарушение на правилото за движение по чл. 132, т. 2 от ЗДвП, като не е сторил необходимото за да се увери, че при рязкото навлизане в кръстовището, довело съответно до също така внезапно спиране, ще бъде осигурена безопасността на намиращите се в превозното средство лица. Констатирано нарушение е подведено под санкционната норма на чл. 185 от ЗДвП, която предвижда административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв. за нарушение, за което не е предвидено друго наказание в ЗДвП, каквото е нарушението на чл. 132, т. 2 от ЗДвП. Оспореното решение е подробно мотивирано, като е даден адекватен отговор на всички въпроси, включени в предмета на доказване и по приложението на процесуалния и материалния закон. На основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН касационната инстанция препраща към мотивите на СРС. С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания по чл. 348 от НПК, вр. чл.63в ЗАНН и на други такива, за които АССГ следи служебно оспореното въззивно съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 53 от 04.01.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 20221110216441/2022 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: